

ОГЛАВЛЕНИЕ.

I. Теорията на Енгеля и на Туиана. Венелинъ и Шафарикъ. Названията хунни и българе. Бжркотия въ народните имена у срѣднѣвѣковните лѣтописци . 1.

II. Утургурите и кутургурите на Прокопия и на Агатия. 11.

III. Иорнандъ. Манасия. Легендата на Теофана и на Никифора за раздѣлението на българете и за тѣхното разселение. 25.

IV. Невѣрното мнѣние за характерътъ на славяните и за преобразяването на българете. Сжсѣдството имъ съ истинно-хунските елементи. Силата на славянското движение. 37.

V. Чжрти на правите и обичаите у дунавските българе. Тѣхното облѣкло и наружностъ. Мнимата имъ свжрзка съ камските българе. 51.

VI. Тжрговските договори. Началото на писменността и на християнството у българете. 65.

VII. Филологическите приеми на финноманете. Разглѣжданието на нѣкои и други лични имена и отдѣлни думи. 75.

VIII. Расписътъ на българските князове съ загадочните фрази. Признаците на чистиятъ славянски езикъ у старовременните българе. Заключение. За въпросътъ на диѣпровските прагове. 94.

НАРОДЕН МУ И Р. ТЪРНОВО